

'Ομιλία του Διδασκάλου μας κατά την 7/11/1975.

Άδελφος μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἶχαμεν διμιλήσει για το λεγόμενο Ψυχικό σῶμα καὶ εἶχαμεν πεῖ διει, σέν τέτοιο θα δύνομέν μας αὐτὸς το σῶμα πού μπορεῖ να μᾶς χρησιμεύσῃ σαν ἀνεξάρτητο ἀπὸ το παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, σῶμα, γιατὶ να ἔχφρασθῇ μέσον αὐτοῦ ἡ προσωπικότητής Αὐτοεπίγνωσις καὶ ἡ Μόνιμη Προσωπικότητής Αὐτοεπίγνωσις.

Εἶχαμεν περιγράψει ἐπίσης διει ὑπάρχει καὶ ἔνα Ψυχικόν σῶμα, ἀφοῦ εἶχαμεν πεῖ διει το παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, μέριον πρὸς μέριον· καὶ ἄτομον· πρὸς ἄτομον, ἔχει Ψυχικόν καὶ Νοητικόν ἀντίστοιχον. Ἀλλ' αὐτὸς το Ψυχικόν σῶμα, ποσὲ δέν ἀποχωρίζεται ἀπὸ το παχυλὸν ὑλικόν καὶ εἶναι ἡ μῆτρα μέσα στὴν ὅποιαν κτίζεται το παχυλὸν ὑλικόν σῶμα, τόσον το Ψυχικόν αὐτὸς σῶμα καὶ το Νοητικόν, τα διντίστοιχα τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, ἢ οὐδὲ λέγεται τοι διντίστοιχα τῶν κυτεμάρων καὶ τῶν ἀτριῶν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. "Ωστε ἡμεῖς θα λέγωμεν Ψυχικόν σῶμα, αὐτὸς πού εὑρίσκεται μέσα εἰς το παχυλὸν ὑλικόν σῶμα σὲ διάφορα στάδια ἔξελιξεως ἀπὸ ἀμορφή Ψυχονοητικήν μάζαν Οὐσίας, μέχρι τοῦ τέλειου σώματος πού χρησιμεύει σαν ἀνεξάρτητο ἀπὸ το παχυλὸν ὑλικόν σῶμα, σῶμα γιατὶ τὴν προέκτασιν, γιατὶ τὴν ἔκσωμάτων τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσις.

"Εδώ θέλω να πῶ διει, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ τελείωσις αὐτοῦ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος γίνεται μέσον τοῦ Νοητικοῦ του ἀντίστοιχου καὶ ἔτσι το Ψυχικόν καὶ το Νοητικό σῶμα ἀναπτύσσονται ταυτοχρόνως, εὐρίσκονται εἰς τὸν ὄντον βαθμὸν ἀναπτύξεως, τελείωσεως, το ἔνα ἐπηρεάζει το ἄλλο ἄλλο, κυρίως, το Νοητικόν εἶναι αὐτὸς πού κτίζεται καὶ ἀναπτύσσεται το Ψυχικό σῶμα. Εἶναι μέσον τοῦ δρθιολογισμοῦ τοῦ διαλογισμοῦ, τῆς δρθῆς σκέψεως καὶ τῆς εἰδωλοπλαστικῆς ἢ καὶ τῆς ἐνδοσκοπήσεως πού κτίζεται καὶ διαπτύσσεται το Ψυχικόν σῶμα. "Ωστε, πάντοτε ἔχω τὸν Νοητικόν παράγοντα. "Ωστε, θα λέγωμεν Ψυχονοητικόν σῶμα. Στὴν ἀρχὴν θα λέγωμεν το παχυλὸν ὑλικόν σῶμα μὲν το αἰθερικό ἀντίστοιχον του καὶ ταυτοχρόνως ἔνα Ψυχικό καὶ ἔνα Νοητικό ἀντίστοιχο πάντοτε μέσα στο παχυλὸν ὑλικό σῶμα καὶ θάχουμε ἔνα Ψυχονοητικό σῶμα ἀνεξάρτητο ἀπὸ το παχυλὸν ὑλικό σῶμα καὶ αὐτὸς μπορεῖ να χρησιμεύσῃ σαν ἔνα σῶμα πλήρες γιατὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς αὐτοεπίγνωσις, τόσον, εἰς τὸν παχυλὸν ὑλικόν κόσμον καὶ φυσικὸν μέσον τῆς ὑλοποιήσεως ἢ εἰς τοὺς Ψυχικούς κόδιμους πού εἶναι καθαρῶς οἱ κόσμοι τοῦ Ψυχικοῦ αὐτοῦ σώματος.

Ποτέ, δέν ὑπάρχει ἔνα Ψυχικό σῶμα χωρὶς να ὑπάρχῃ μέσα του καὶ το Νοητικό ἀντίστοιχο του, δι' αὐτὸς το λέγομεν Ψυχονοητικό σῶμα, ὥστεσον διαν τελειωθῆ διανθρωπος κατὰ τὸν δεύτερον λεγόμενον θάνατον πού δέν εἶναι δημοιος μὲν τὸν πρῶτον θάνατον, δηλαδή, τὸν θάνατον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, ἀλλὰ εἶναι μιᾶς μορφῆς θα λέγηται ἀφυλοποιήσεως τοῦ Ψυχικοῦ σώματος, μπορεῖ να λέγωμεν ἔνα ἀνεξάρτητο καὶ ἀπὸ το Ψυχικό σῶμα, Νοητικό σῶμα πλήρες.

"Ωστε, εἰς τὸν τελειωθέντα ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας, λέχομεν τρία σώματα τοποχρονικά. Το παχυλὸν ὑλικό σῶμα μὲν το Ψυχικόν καὶ Νοητικόν, το Ψυχικό σῶμα μὲν το Νοητικό καὶ το Νοητικό σῶμα χωρὶς να εἶναι ἀνάγκη να λέγῃ το παχυλὸν ὑλικόν ἢ το Ψυχικό σῶμα. Αὗτα τα σώματα εἶχε περιγράψει εἰς τὰς ἐπιστολὰς του δι τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος. "Ονδρασε το παχυλὸν ὑλικό σῶμα, σῶμα ὑλικό. Το Ψυχικό σῶμα, το δυνδρασε Ψυχικό σῶμα καὶ το Νοητικό σῶμα το δυνδρασε Πνευματικό σῶμα.

Τώρα, διανθρωπος, δι κοινὸς ἀνθρωπος πού ζετ μέσα σ' ἔνα περιβάλλον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κόσμου ἔκφρασει μιᾶς κάποιαν προσωπικότηταν αὐτοεπίγνωσιν. Τώρα μολετοῦμεν τὸν ἀνθρωπὸν αὐτὸν καὶ βλέπομεν διει ἔχει ἔνα παχυλὸν ὑλικόν σῶμα πού λέγεται μιᾶς δικῆς του συνείδησιν, τὴν συνείδησιν τῶν κυτεμάρων, τῶν δργάνων, καὶ διοκτήσου τοῦ ὑλικοῦ σώματος κατει ἀπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΔΙΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ λειτουργίες λέγεται το παχυλὸν ὑλικό σῶμα πού ἡ αὐτοεπίγνωσις πού ζετ μέσα σ' αὐτό, ἡ προσωπικότητης αὐτοεπίγνωσις δέν γνωρίζει. "Ομιλῶ γιατὶ τὸν κοινὸν ἀνθρωπὸν. "Ωστεσον, ἡ προσωπικότητης αὐτοεπίγνωσις διανθρωπος διωσδήποτε οἰκετ μέσα εἰς το Ψυχονοητικό της σῶμα. Καὶ εἶχαμεν πεῖ σὲ προηγούμενα μαθήματα πῶς ἀν συγκρίνωμεν τὴν προσωπικότηταν αὐτοεπίγνωσιν τῶν ἀνθρώπων διοῦμεν διει, ποτὲ δύο ἀνθρώπων δέν δμοιαζουν μεταξύ των. Μπορεῖ το παχυλὸν των ὑλικῶν σώματα να δμοιαζουν. "Ο λόγος εἶναι γιατὶ ποτὲ δύο ἀνθρώπων τα Ψυχονοητικά σώματα δέν δμοιαζουν, εἶναι σὲ πολὺ διαφορετικόν βαθμὸν ἔξελιξεως, μαπτεμένως ἀν προτιμήσει.

"Ωστε, συνυφασμένη είναι ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις μέσα στο ψυχονο-τικό σώμα καὶ μέσον αὐτοῦ οίκεται μέσα στο παχυλόν ύλικόν σώμα καὶ ἐκλαμβάνεται ἀκριβῶς τούς κραδασμούς τόσον τοῦ Νοητικοῦ σώματος δύον καὶ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος σάν ταύτην της.

Χωρίστε τώρα ἀπό τὸν ἑαυτόν σας τὸν τοποχρονικόν, τὸν τωρινόν, αὐτὸν πού γνωρίζετε πού ἔχει ἔνα φύλον καὶ ἔναν ώρισμένον τρόπον σκέψεως, χωρίστε τὸν ἀπό τέος σκέψεις σας πού είναι κραδασμοὶ τοῦ Νοητικοῦ σας σώματος καὶ τὰ συναισθήματά σας, τὸν τρόπον τοῦ αἰσθάνεσθε πού είναι οἱ κραδασμοὶ τοῦ Ψυχικοῦ σας σώματος. Καὶ τί μένει ἀπό τὴν παροῦσαν προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν; Τίποτε.

"Ωστε, νῦν εἴπωμεν δτεὶς ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις είναι τὸ σύνολον, κυρίως, Ψυχικοῦ καὶ Νοητικοῦ σώματος μέσα τῷ περιεχόμενῳ των; Τῷ περιεχόμενῳ των. Ποιὸς είναι αὐτὸν τὸ περιεχόμενό των; πού τούς δύοις τῷ χαρακτηριστικά των; Προσέξετε στὸ σημεῖον αὐτό.

"Η προσωπικότης αύτοεπίγνωσις οίκοῦσα μέσα σ' ἔνα Ψυχονοητικόν σώμα κυρίως, καὶ εὑρισκομένη μέσα στὸ παχυλόν ύλικόν σώμα χρησιμοποιοῦσα τέος πέντε αἰσθήσεις καὶ τὸν γνωστὸν τρόπον ζωῆς ἐνδέοντα μέσα στὸ ύλικόν σώμα προεκτεῖν οἱ λεγόμενα στοιχειακά πού εἴκαμεν ἀναφέρει σὲ προηγαρμένα μαθήματα, κατὰ τὸν Πολὺ Ἡγαπημένον, τὰ πνεύματα τὰ ἄλαλα καὶ κωφά, δριλῶ δια τὸν συνήθη ἀνθρωπον. Καὶ εἴχαμεν πετεῖ δτεὶς αὐτὸς ἀπέρχονται ἀπό τὸν ἀνθρωπον, κινοῦνται τοποχρονικῶς τόσον εἰς τὸν παχυλόν ύλικόν κδσμον καὶ στὸν Ψυχικόν καὶ στὸν Νοητικόν καὶ ἐπιστρέφουν, δροῦ ἐπηρεάσουν σὲ κάπιον βαθμὸν τὸ περιβάλλον καὶ τούς εὐρισκόμενούς μέσου εἰς τὸ περιβάλλον, ἐπιστρέφουν εἰς τὸν τόπον ἀπό τὸν δποῖον ἔχουν προεκταθῆ. Αὐτὸς τὸ εἶχεν περιγράψει δ πολὺ Ἡγαπημένος.

Καὶ εἴχαμεν πετεῖ σ' ἔνα μάθημα δτεὶς ή προσωπικότης αύτοεπίγνωσις είναι ἀκριβῶς τὸ σύνολον, αὐτῶν τῶν στοιχειακῶν καὶ σάν Ψυχονοητικόν σώμα τώρα θδ πούμεν τὴν Οὐσίαν καὶ τὴν Ὑπερουσίαν ή δποῖα μορφοποιεῖται καὶ ἀναπτύσσεται μέσον δκριβῶς, τῆς προεκτάσεως καὶ τῆς λήψεως αὐτῶν τῶν στοιχειακῶν. Νά τὸ πῶ πιδ δπλᾶ. Μέσον τῆς σκέψεως καὶ τοῦ συναισθήματος. Δέν ὑπάρχει καμμιαδ σκέψεις τῆς προσωπικότητος αύτοεπίγνωσεως καὶ κάμμιι ἐπιθυμία πού νά μήδημιουργή καὶ νά προεκτεῖνη αὐτά τὰ στοιχειακά. "Ωστε, αὐτά είναι, πρότινον σκέψεων καὶ ἐπιθυμιῶν. Σύνολον αὐτῶν είναι ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις, ὑπάρχει καὶ ἔνα μέρος εἰς τὴν Μδνιμην προσωπικότηταν αύτο-επίγνωσιν ὡς ἐμπειρία ἀπό προηγαρμένα, τοῦ παρελθόντος, τέτοια στοιχειακά.

Καὶ τώρα, τι είναι; Αὐτὸς τὸ σύνολον τῶν ἐμπειριῶν μιδ λεγεών στοιχειακῶν τέος πιδ πολλές φορές σατανικῶν καὶ δχι Ἀγγελικῶν; Τι είσθε σάν προσωπικότης αύτοεπίγνωσις; "Ομιλῶ δια τὴν λεγομένην παροῦσαν προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν καὶ δχι τὴν Μδνιμην προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν πού είναι τὸ κατώτατον σημεῖον τῆς ἐκφράσεως τοῦ πραγματικοῦ ἔαυτοῦ σας. Αὐτή ή Μδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις είναι δ ἔαυτδσας σας καὶ δχι ή θυητή καὶ φθαρτή προσωπικότης αύτοεπίγνωσις ἔαυτδσας σας, πού ἐκλαμβάνεται τώρα σάν τὸν ἔαυτδν σας.

Τώρα ἔχομεν καθορίσει τὰ πάντα. Τι δέν είσθε πού νομίζετε δτεὶς είσθε καὶ τις είσθε, πού ἀκόμα δέν ἔχετε πλήρως ἀντιληφθῆ.

"Η Μδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις τώρα, κάμνει καὶ αὐτή χρῆσιν τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος καὶ τοῦ Ψυχονοητικοῦ;

"Οπωσδήποτε κάμνει, ἀλλά δέν ἐπεμβαίνει εἰς τῆς παρούσης προσωπικότητος αύτο-επίγνωσεως τὸν τρόπον ζωῆς. Καὶ, δταν ἐπεμβαίνη είναι σάν μα μητέρα φιλδστοργή ή. δποῖα νουθετεῖ, σπανιδτατα μεταχειρίζεται τὸ μαστεγιον. πού ὁνομάζομεν τύψεις τοῦ συνειδέτως.

Τώρα, ποῖος θδ ἀρχίση νά κτενή τὸ Ψυχικό σώμα μέτ τὸ Νοητικό σώμα, τὸ Ψυχονοητικό σώμα καὶ νά τὸ μεταχειρισθῆ τύψον ἐντδς τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος, πλέον, σάν μιάν προσωπικότηταν τελειωθεῖσαν ή καὶ ἐκτδς τοῦ Ψυχικοῦ σώματος στὴν ἐκσωμάτωσις; "Η παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις ή ή Μδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις;

'Ασφαλῶς θά πρέπη νά εἶναι ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις τῇ βοηθείᾳ τῆς Μονήμου προσωπικότητος αύτοεπιγνώσεως. Διότι τὸν δέκατον καὶ μέσον τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος καὶ αὐτὴν κοιμᾶται, νά ξυπνήσῃ καὶ ἐνσυνεΐδητα ἐν ἔγρηγροις νά ζῇ μέσα εἰς τὸ φυχονοητικόν της σῶμα. 'Ἐπίσης νά μέθη τὸν τρόπον, θά τῆς τὸν ἔκμεθη αὐτὸν ή μονιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις καὶ δ ἀνώτερος της ἑαυτός, πῶς νά γεφυρώνῃ τὸ χάσμα καὶ ή λεγομένη ἐκσωμάτωσις νά εἶναι ἐνσυνεΐδητος θά πρέπη νά τελειωθῇ ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις ή δποῖα κατὰ τές ὥρες τοῦ ὕπου τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος καὶ αὐτὴν κοιμᾶται, νά ξυπνήσῃ καὶ ἐνσυνεΐδητα ἐν ἔγρηγροις νά ζῇ μέσα εἰς τὸ φυχονοητικόν της σῶμα. 'Ἐπίσης νά μέθη τὸν τρόπον, θά τῆς τὸν ἔκμεθη αὐτὸν ή μονιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις καὶ δ ἀνώτερος της ἑαυτός, πῶς νά γεφυρώνῃ τὸ χάσμα καὶ ἐπανερχομένη μέσα στὸ παχυλόν ύλικόν σῶμα νά εἶναι πλέον μία προσωπικότης αύτοεπίγνωσις, πλήρως συντονισμένη μὲ τὴν Μονιμη προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν μὲ πλήρη γνῶσιν τοῦ τρόπου ζωῆς της, τόσον σάν προσωπικότητος αύτοεπιγνώσεως καὶ οὐδὲν Μονήμου προσωπικότητος ἀντεπιγνώσεως. Θά πρέπη μὲ κάποιον τρόπον νά ἀρχίσῃ νά ἀφομοιώνεται ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις μὲ τὴν Μονιμη προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν. Καὶ τότε, τότε εἶναι τοῦ ἀναπτύσσεται τὸ φυχονοητικό σῶμα καὶ γίνεται πλήρες. Τότε ή δύντετης, διδτει τώρα πρόκειται περὶ μιᾶς δύντετητος καὶ σχιτῆς πάρεξ. 'Υπῆρχε καὶ ίμπροχει ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις. Τώρα αὐτή μὲ τὴν Μονιμη προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν, γίνονται μία δύντετης ή δποῖα πλέον κάμνει πλήρη χρῆσιν τῶν σωμάτων της, τῶν φυχονοητικῶν καὶ μέσω αὐτῶν καὶ τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος.

Τοῦ ἀποτέλεσμα, δέν ίμπροχει ή πάλη, ή φυχονοητική πάλη μέσα στὴν προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν ή δποῖα φθείρει τὸ παχυλόν ύλικόν σῶμα, κατακαλει τὴν αἴθερικότηταν τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος καὶ παρουσιάζονται μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἀσθένειαν στὸ παχυλόν ύλικόν σῶμα.

Σέ ἐπομένα μαθήματα θά μιλήσουμεν καὶ για τές ἀσθένειες τοῦ φυχικοῦ καὶ Νοητικοῦ σώματος πού εἶναι φοβερώτερα καὶ τές δποῖες θά πρέπη νά δύντειληφθῇ ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Μονήμου προσωπικότητος αύτοεπίγνωσεως νά θεραπεύσῃ.

Πάντας, πολλές φυχονοητικές πληγές καὶ τραύματα θεραπεύει ή Μονιμη προσωπικότητος αύτοεπίγνωσις ἑαυτός μας, τραύματα τὰ δποῖα ἀφήνει εἰς τὸ φυχονοητικό σῶμα ἀφρόνως ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις μὲ τὸν ἄφρονα τρόπον ζωῆς της καὶ συμπεριφοράς.

Αὕτη θά ταξιδεύσωμεν μέσα εἰς τὴν ἐνδοσκόπησιν. Θέλω τὸ μέθημα αὐτὸν νά μελετηθῇ για τὸ μπορήσωμεν νά μέρχωσμεν πρακτικήν ἔργασιν για τὴν τελείωσιν τῆς παροστῆσης προσωπικότητος αύτοεπίγνωσεως ἑαυτοῦ σας καὶ ταυτοχρόνως τοῦ φυχονοητικοῦ σας σώματος.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Γύμνασμα.

Αὕτης πού θά κάμη τὸ γύμνασμα τώρα, δέν εἶναι δ ἔχυτος σας σάν παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις ἀλλά δ ἑαυτός σας Μονιμη προσωπικότητας αύτοεπίγνωσις, δηλαδή, δ ἑαυτός σας Φυχή Αύτοεπίγνωσις.

"Οταν κάμνετε τὰ γυμνάσματα αὐτές ἐπεμβαίνετε καρμιτά φορδ ή πιροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις. Πῶς; Βιριέστε, θέλετε νά ἀναβάλλετε αἰσθένεσθε κούρασιν τώρα, εἶναι ἀνάγκη νά γίνη αὐτό καὶ έκεῖνο. Αξτήν τὴν στεγμήν πρέπει νά κατροφυλακτήσετε, νά τὴν μελετήσετε τὴν παροῦσαν προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν. Ποῦσα τὴν μελετᾶ; Σεττε σάν Μονιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις. Θά τῆς πῆτε, σχιτα. 'Εγώ ἀποφασίζω καὶ ἔγω θά κάμω τὸ γύμνασμα αὐτό καὶ σύ νά μέ ἀφήσης ήσυχο. Μέ κάμνει κρέο, μά μπορεῖ νά πάμεν κάπου καὶ νά τὸ ἀναβάλλω. Σας λέγω μέ χίλιες δύο πόνηρίες, θά προσπαθήση νά ἐπέμβη νά σταματήσῃ τὸ γύμνασμά σας αὐτό ή παροῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις ἑαυτός σας.

"Εσεῖς δημως, ἐπειδή μεταποδάτε σάν αύτοεπίγνωσις, ἀπό τὸν ἀσθέτορον ἑαυτό στὴν παροῦσαν προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν δέν δύντειλαμβάνεσθε τὴν διαφοράν, δημως δέν δυτι...../4

λαμβάνεσθε σάν κυττάζετε πάνω σ' ἔνα ἀντικείμενον, μέ ποιδ μάτι το διαρῆτε, μέ δύο ὄφθαλμούς βλέπετε μέ ποιδ ἀπό τοὺς δύο ὄφθαλμούς βλέπετε. "Ἄν κλείσετε τὸν ἔνα, ζέρετε δε τὰ τώρα βλέπετε μέ τὸν ἄλλον ὄφθαλμόν καὶ ἂν κλείσωμεν τὸν ἄλλον καὶ ξανανοξεωμεν τὸν προηγούμενον, βλέπομεν τώρα τὰ ἵδια πράγματα μέ αὐτὸν τὸν ὄφθαλμόν. Ἀλλὰ δταν βλέπωμεν μέ τοὺς δύο ὄφθαλμούς δέν ξέρομεν μέ ποιδ ὄφθαλμον βλέπομεν. Κάτιν ἀνδλογο εἶναι ή Μόνιμη προσωπικότης Λύτοεπίγνωσις ἐαυτὸς σας καὶ ή παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἐαυτὸς σας καὶ αὐτὸς σᾶς φέρνει σέ μιαν σύγχυσιν.

"Ἀλλά εύκολώτατα μπορεῖτε νά ἐλέξετε, ποιδ, ἐσεῖς σάν Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις θά ἐλέξετε. Δύτερος πού ἔκφραζει τὸν ἐαυτὸν του σάν Βούλησιν καὶ ἀποφασίζει νά κάμη κάτι, εἴπιθε ἐσεῖς. Λύτερος δέ ἐαυτὸς σας δόποτος μετά ἀπό τὴν ἀπόφασιν ἀναβάλλει καὶ εύρεσκει ἔνα σωρδ δικαιολογεῖς, διότι, πάντοτε ή προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἐαυτὸς σας θέλει σάν ἔνα ἄτακτο παιδί νά δικαιολογήται, θά σᾶς βρῇ ἔναν σωρδ δικαιολογεῖς.

Σᾶς λέγω, δταν ἐσεῖς ἔκφραζετε τὸν ἐαυτὸν σας σάν Βούλησιν, αὐτῇ θά σταματήσῃ καὶ νά δικαιολογήται καὶ θά μρχίσῃ νά ύπακούῃ. Πρέπει νά το δεύτερε αὐτό, δτι, ἀτακτή, πολό, παραλογίζεται πολύ, ή παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἐαυτὸς σας, ἀλλά εἶναι πανέτοιμη δταν δῆ ἔνα λίσχυρδ ἐσώτερον ἐαυτὸν νά τὸν ἀγαπήσῃ, νά προσηλωθῇ δῆς ἔνα ἄτακτο παιδί στὴν μάνα του καὶ νά ύπακούσῃ. Προσέξετε στὴν λεπτομέρειαν αὐτήν. "Δμα βλέπει δμως, δτι δέ ἐσώτερος ἐαυτός, τῆς παραχωρεῖ δλα, τδτε ἔκτραχύνεται. Αὐτόδ θά τδ μελετήσετε εἰς τὴν ἔνδοσκηπησιν.

Τώρα ἀρχίζομεν τὰ γυμνάσματά μας. Αὐτή θά ἔλθῃ νά σᾶς ρίξῃ ἔνα σωρδν ἄλλες σκέψεις ἔκτερος αὐτοῦ πού ἔχετε ὑπ' ὅψιν σας. Τῆς ἀρέσει νά θορυβῇ μέ αὐτὸν τὸν τρόπον. "Ευεῖς θά ἀποβάλλετε κάθε σκέψιν, δχι μέ προσπιθειαν πού νά σᾶς κουράσῃ, νά τιν κουράση μᾶλλον, ἀλλά μέ τὴν καλωσύνην. Θά το διανιδώσετε καὶ το αἰσθήμα πού θά νοιάσετε νά ἐπεμβαίνῃ, καὶ τές σκέψεις πού νά ἐπεμβαίνουν καὶ θά σινεχίσετε. "Η Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις πρέπει νά δεξερή σταθερότητα καὶ ἐπιμονήν. Στο τέλος ζεύρετε τὸ θά γινη; "Οτι κερδίση ἀπ' αὐτήν τὴν ἐργασίαν δλην ή Μόνιμη Προσωπικότης Λύτοεπίγνωσις θά το οἰκειοποιηθῇ ή παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἐαυτὸς σας. Πέτυχα, δ Γιάννης πέτυχα, ή Μαρία ή δπούσα δς τότε τεμπέλαις καὶ ἐπενέβαινε ἀφρόνως. Δέν ἔνδιαφέρει τὴν Μόνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν αὐτῇ ή παιδαριώδης συμπεριφορά δῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως, δέν την ἔνδιαφέρει, θά ἐνηλικιωθῇ σιγά σιγά, δ κατώτερος ἐαυτός σας καὶ θά γνωρίσῃ τὴν πραγματικότητα.

Λοιπόν τώρα ἀρχίζομεν τὸ γύμνασμά μας.

Βαθέσιαν εἰσπνοήν καὶ προσηλώνεσθε ἐσεῖς σάν Μόνιμη Προσωπικότης Λύτοεπίγνωσις λέγω, μεσο σέ δλον τὸ ύλικον σας οῶμα πάνω εἰς τὸν λεγόμενον αἰσθησιακὸν αἰθέρα. Μπορεῖ νά ἐπέμβῃ, νά σᾶς πῆ, κουράστηκα, νοιώθω βαρετόν το χέρι η το πόδι, χλιαδούς πράγματα, δέν σᾶς ἔνδιαφέρει πῶς θά ἐκδηλωθῇ. "Συεῖς εἶσθε προσηλωμένοι πάνω στὸν αἰθησιακὸν αἰθέρα, ἐντερος τοῦ ύλικοῦ σῶματος.

Βαθειές εἰσπνοές καὶ ἀνετες. "Η Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις κυττάζει τὸν ἐαυτὸν τῆς εἰς τὸν καθρέφτην πού δνομάζεται Βούλησις.

Προσέξετε αὐτό πού εἶπα. Καθρέφτης μεσα στὸν δποτον ἀντικαθρεφτίζεται δ ἐαυτός σας Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, δνομάζεται Βούλησις, σταθερότητε σ' ἔνα σκοπό.

Σαν Βούλησις πάλι, θελήσθε πλήρης ύγεια νά βισιλεύῃ μέσα στὸ ύλικον σας οῶμα. "Η παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις δέν θά ἐπεμβαίνῃ δφρόνως καὶ νά κατακαΐη τὴν ζωϊκότηταν – αἰθερικότηταν πού χρειάζεται τὸ ύλικο ωμα για τὴν συντήρησιν του. "Εσεῖς δέν παραφέρεισθε. "Η παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μέ τὴν παραμικροτέραν πρόκλησιν παραφέρεται. "Εσεῖς εἶσθε ἥρεμοι, γαλήνιοι. "Εκείνη ἔκφραζει μιαν νευρικότητα, ἀνυπομονησία καὶ πάντοτε το αἰσθήμα τῆς μῆ ἴκανοποιησεως,

Σεῖς δμως τώρα ἐπεμβαίνετε καὶ μέσον τοῦ ὄρθολογισμοῦ καὶ τοῦ διαλογισμοῦ ἔκφραζετε τὸν ἐαυτὸν σας μέσον τοῦ γυμνάσματος αὐτοῦ μέ ἀπώτερον σκοπόν νά ἀποκτήσετε τὴν αὐτοκυριαρχίαν τὴν δπούσα θά οἰκειοποιηθῇ μετά ή παροῦσα προσωπικότης αὐτο-

επιγνωσίας, δέν μάς ένδιαφέρει.

Μήπως καὶ αὐτῇ δέν εἶναι δὲ έαυτός μας; 'Εάν ξα παιδί, πέρει ξα έργο τῆς μάνας του καὶ πεῖ έγώ το δέκαμα, θάθυμώσῃ ή μητέρα; Καλύτερα να το πή αὐτό, διότι θά πή δει έχει την προδικίαν να μιμηθῇ το καλό, εύχαριστο μᾶλλον θά έλεγα αὐτό, ας οἰκειοποιηθῇ ή πάρουσα. προσωπικότης αὐτοεπιγνωσίας έαυτός σας την ἐπιτυχίαν.

Βαθειές εἰσπνοές, συγκέντρωσιν προσήλωσιν στον αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ παχυλοῦ ύλικού σῶματος.

Τώρα έσεται μέσον τοῦ 'Αποτυπωτικοῦ αἰθέρος θά μου κάμετε το δέξιε γύμνασμα.

Χωρὶς να φύγῃ ή προσοχή γας ἀπό τον αἰσθησιακόν αἰθέρα θά δητε δει το παχυλόν ύλικό σῶμα ἀκτινοβολεῖ διλέψευκο φῶς.

Δύτιδ το διλέψευκο φῶς, θελήστε να μείνη πάντα, γύρω ἀπό το διλέψευκο σῶμα καὶ να εἶναι μία ἀσπίδα ή δόποια θά διαλύη κάθε ἔχθρικήν, φυχονοητικήν ἐκτίξευσιν ἀπό διλλούς δινθρώπους πρός έσας, εἴτε ἔρχεται αὐτῇ σύν στοιχειακό, ζηλοτυπίας, διτιπάνειας, μίσους, γιατρί; δέν ύπάρχει λόγος να μάς μισοῦν οἱ συνάνθρωποι μας καὶ διδελφοί μας. 'Αλλά διπωδήποτε, εἶναι μιστίσπις, ή δόποια προσέξετε τι θά πῶ, δέν προσκρούονταν πάνω στήν ἀσπίδαν αὐτήν καὶ να ἐπιστρέψουν σ' αὐτόν πού τα δέξαπέστειλεν τα στοιχειακά αὐτό, διλλό τα διαλύει, θά διαλύετε τα στοιχειακά αὐτό δέξεται, δέν θα τα ἀφήνετε να ἐπιστρέψουν εἰς τον δινθρώπον πού τα δέξαπέστειλεν διότι μπορεῖ να τον κάμουν πιστοκάντο, πιστοπάρδενον, καὶ εἶναι μίδελφος σας, μέσα στο σκότως τῆς ἀγνοίας.

Θελήστε ἐπίσης δηοιο στοιχειακό διαλυθῆ πάνω στήν αὔραν σας αὐτήν να δέξαποστέλλη στον ἀποστολέαν εύλογίαν.

"Εύλογήτε τούς μισοῦντας ὑμᾶς", εἶπεν δ Πολύ 'Ηχαπημένος.

Βαθειές εἰσπνοές, αἰσθένεσθε τον αἰνθησιακόν αἰθέρα μέσα στο διλέψευκο σῶμα καὶ μέ τον ἀποτυπωτικόν αἰθέρα ἀκτινοβολήστε φῶς, φῶς, ύγεια για το παχυλόν ύλικόν σῶμα, καὶ ἀσπίδα.

'Ο 'Διγγελος τῆς αἰθερικότητος γύρω σας σᾶς εύλογετ.

Δύτιδ το γύμνασμα κάμνετε το καθημερινῶς. Προτιμᾶτε το βράδυ γιατί θα κατακατετε κάθε τιμικό τῆς ημέρας πού πέρασε.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Τοῦ ἁυτέρου καὶ ἁυτίτου κύκλου να συνεχίσουν τήν ἔργασίν τους πάνω στήν Κύπρον. Νά θέλωμεν να σβύσῃ ή διτιπάθεια, το μῖσος, διδελφού ἐναντίον διδελφού καὶ ή διγάπη να ἐκλαμψῇ ἀπό τές καρδιές διλων, 'Ελληνοκυπρίων καὶ Τουρκοκυπρίων. Νά διαλυθῆ το αἰσθημα πού δημιουργεῖ τήν κατίμετραν τήν σημερινήν, πού να μή ἔχη δένας εἰς τον διλον ἐμπιστοσύνην.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".